

Update Eleni

Eleni is geboren in 1995
Deze update werd door haar moeder
geschreven in maart 2009.

In de zomer van 2006 verhuisden wij van Athene naar Sofia. Vooraf hadden we naar de school waar de beide dochters naar toe zouden gaan al alle informatie moeten sturen zoals rapporten van de oude school.

Voor Eleni was dat vooral erg belangrijk natuurlijk. Ook haar psychologische testen erbij gestuurd zodat men een goed beeld van haar kon krijgen.

Zij kwam van year 5 en (groep 7) en werd in Grade 4/5 geplaatst. Een combinatieklas van leerlingen van groep 6 en 7. Zij werd niet terug geplaatst maar het Engels systeem en het Amerikaanse systeem werken verschillend. Als voorbeeld onze andere dochter Nina kwam van year 3 (groep 5) en werd op de nieuwe school in grade 3 geplaatst. Grade 5 (groep 7) is de laatste klas van de lagere school.

Het eerste jaar was voor Eleni een fijn jaar. De klas was klein en de leraar erg goed. Ik heb hem diverse malen gesproken over Eleni. Hij was geheel op de hoogte van haar Triple X en informeerde zichzelf door via internet veel te lezen. Hij liet mij weten het prima aan te kunnen en het eerste jaar hadden we geen extra hulp nodig. Wiskunde/rekenen was moeilijk maar de leraar had een uitstekende manier gevonden om Eleni de leerstof bij te brengen. Het jaar erop Grade 6 (eerste klas middelbare school). Grote veranderingen natuurlijk. Veel meer zelfstandigheid, verschillende leraren, projecten. Twee leraressen waren verantwoordelijk voor deze klas, samen met hulp van de special teacher voor vooral Wiskunde.

Nu aangekomen bij 2008, september. Grade 7. Ik ging op de dag voor de school begon weer met mijn pakketje informatie over Eleni alle nieuwe leraren af. Drukte hen op het hart vooral toch onmiddellijk te signaleren als er problemen zouden zijn en ik was er van overtuigd dat het ook deze keer weer ging lukken. In de loop van het schooljaar rond oktober begon Eleni somber te worden, ze werd stil en als ik haar vroeg wat er aan de hand was vertelde ze dat ze het zo moeilijk vond op school. Ik keek het even aan maar toen ze me vertelde dat ze eigen haar leven niet leuk vond realiseerde ik me dat het tijd was om aan de bel te trekken. Op dat moment kreeg ik een verzoek van school om langs te komen. We maakten een afspraak en op die bewuste ochtend werd ik ontvangen door de special teacher, de wiskundeleraar, en nog 2 andere leraren. Mij werd verteld dat er problemen waren met Eleni vooral op het gebied van wiskunde. Men had haar getest en ze had nogal wat achterstand van kennis. Men wilde haar nu in een speciaal programma zetten voor wiskunde. De stemming was somber. Ja, ze werkte wel heel hard maar we mochten blij zijn als ze in staat zou zijn later haar huishoudboekje bij te houden en klok te kijken.

Op dat moment was ik overrompeld en pas toen ik thuis was realiseerde ik mij de gekheid van de situatie. Ik was degene geweest die altijd de informatie over Eleni had aangeleverd, had uitgelegd wat er aan de hand was. Ik had hen gevraagd haar te helpen en nu werd het gebracht alsof men mij nieuws vertelde.

Eleni werd op het speciale programma gezet en het eerstvolgende rapport na de examenperiode in januari was al stukken beter. Voor wiskunde was ze van zeer onvoldoende naar voldoende gegaan. In het commentaar stond te lezen: “nadat duidelijk werd dat Eleni problemen had, hebben we haar op een programma gezet en het resultaat is veel belovend”. Dat was het moment dat ik mij echt afvroeg of men ooit wel naar mij had geluisterd. Ik heb hen een uitgebreide mail gezonden. Ten eerste hartelijk bedankt voor de genomen moeite maar als eindzin “waarom bent u niet al vanaf de eerste dag van het schooljaar met Eleni hiermee begonnen?” Ik werd terug gebeld door de special teacher die mij vertelde dat ze dachten dat ze het wel alleen zou kunnen want de jaren daarvoor was het ook gelukt met niet zo heel veel hulp. De nieuwe directeur van de school had bij zijn aantreden in augustus de kinderen aangewezen die in aanmerking kwamen voor extra hulp en daar was Eleni niet bij. Verder gaf men toe eigenlijk niet erg veel van Triple X te weten en de special teacher was ook erg verbaasd dat ik hem zei dat Eleni ook met andere vakken geholpen zou moeten worden. Ik heb hem nog eens uitgelegd hoe belangrijk het is op welke manier de leerstof aan Eleni en waarschijnlijk de meeste Triple X meisjes wordt aangeleverd. Geen lange lappen tekst met opdracht maar vooral veel korte zinnen, veel plaatjes, tabellen etc. Dat was een verrassing. Ja, hij wist wel dat het bij andere vakken ook soms niet helemaal soepel ging maar naar mijn idee gaat hij er gewoon vanuit dat het een gebrek aan intelligentie is. Hij gaf eerlijk toe niets van Triple X te weten en had ook nog niets er over gelezen.

Omdat ik het gevoel had dat ik nu echt zelf moest gaan ingrijpen ben ik o.a. via de Triple X website terecht gekomen bij de organisatie KS&A. Omdat Eleni Engelstalig is, is het vaak handiger voor ons om in Engelstalige landen informatie te zoeken. Ik kreeg contact met iemand van die organisatie. Zij heeft mij veel verteld over hoe het haar inmiddels 18 jarige dochter was vergaan en herkende ook veel van onze situatie. Zij vertelde dat de grote ommekeer in haar leven voor haar dochter was geweest een uitgebreid neuropsychologisch onderzoek. Daarna was men precies op de hoogte waar alle zwakke en sterke kanten zaten, op welke manier zij informatie tot zich neemt en op welke manier zij leert, visueel, verbaal etc.

Na een hoop gegoogled kwam ik via via terecht bij neuropsycholoog Professor Swaab-van Barneveld, van de Universiteit Leiden. Ik schreef haar een mail met daarin mijn vraag waar het mogelijk zou zijn Eleni in het Engels te testen. Gelukkig kwam al snel het antwoord dat Eleni bij de Universiteit Leiden getest kon worden. We hebben nu op 14 en 15 april de testdagen gepland en op 16 april is dan het adviesgesprek. Precies zo gepland dat het in de Paasvakantie valt zodat we tijd hebben om heen en weer te reizen. We zijn heel benieuwd hoe het zal gaan.

Eleni is sinds zij weer extra hulp krijgt een stuk vrolijker geworden. Ze is nog steeds een wat verlegen kind maar doet me soms verbaasd staan door juist dingen te doen die waar je niet verlegen voor moet zijn. Ze zit al 3 jaar in het schoolkoor waarmee ze echte korenfestivals bezoekt in de regio (Polen bijvoorbeeld). Ook zit ze in het volleybal team van de school. Ze heeft pianoles en volgens de lerares is ze een echt talent. Ze heeft een bijzondere manier waarop ze met dieren omgaat en bij het hondenopvangcentrum noemen ze haar de “dogwhisperer” omdat ze de meest wilde of onaangepaste honden rustig krijgt.

Inmiddels ze ongeveer 1,76, heeft nog steeds heel lange benen en is tenger.

Al met al ben ik heel blij dat ik zelf het heft in handen heb genomen. Zodra de testresultaten er zijn zal ik weer een update maken.